

КНИГА ПРОРОКА АВДІЯ.

¹ Видиво Авдія. — Так говорить Господь Бог про Едом: До нас надійшла була од Господа Бога звістка, що посланий був до народів посол, сказати їм: Уставайте, виступимо в похід проти нього!

² Глянь, тебе невеличким зробив я між народами, й тебе ні-за-що не мають.

³ Та тебе обманяла гординя в серці твою, ти бо живеш у провалах між скелями на високих місцях і міркуєш у серці: Хто вниз мене скине?

⁴ Але хоч би ти піднявся, як орел, високо й між зорями гніздо собі вимостив, то я тебе й звідти скину, говорить Господь Бог.

⁵ Чи се ж не злодії дібрались до тебе, чи не ночні розбишаки, що тебе так спустошено? Та вони вкрали би лиш стільки, скільки б їм треба. А як би до тебе зібрались обирателі винограду, то хиба ж вони не залишили б хоч скільки грон?

⁶ Ато ж — як же пограблять Езава й перешукають усі сховища у нього!

⁷ Аж поза границі виженуть тебе, а всі побратими твої обмануть тебе; здружені з тобою переможуть тебе, а ті, що хліб твій їдять, будуть побивати тебе. О, нема в Едома розуму!

⁸ Се ж усе збудеться того дня, коли я вигублю мудрих у Едомі, і розумних із гір Езавових, говорить Господь.

⁹ Страхом побиті будуть хоробрі мужі твої, Темане, щоб так усі були вигублені побоєм на Езавових горах.

10 За пригнітання твого брата Якова тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки.

11 Того дня, коли ти виступив проти нього; того дня, коли чужинці відводили військо його в неволю, коли чужоплемінники ввіходили в ворота його й про Єрусалим метали жереб, був і ти одним ізміж них.

12 Не годилося б тобі приглядатись з утаєною втіхою гору в день брата твого, в день переведення його в чужину; не неналежало б тобі радуватись у день погібелі синів Юдиних та розширювати рота в день біди їх.

13 Не годилось би тобі вдиратись у ворота мого народу в день нужди його, та дивитись на його лихо в день погібелі його, або посягати за добром його лихої в нього години;

14 Ані стояти на роздоріжжях, щоб убивати втікачів його, або зраджувати тих, що в день нещастя уціліли.

15 Бо наближується день Господень на всі народи, й що ти чинив, те й тобі станеться; відплата твоя впаде на голову тобі.

16 Бо як ви пили на горі моїй сьвятій, так всі народи (з вами) пити муть і проковтнуть, та й минуться, наче б їх і не було.

17 А на Сион-горі буде спасенне, й буде вона сьвятиною; і дом Яковів візьме в посідання займанщину свою.

18 І буде дом Яковів огнем, а дом Йосифів — полум'єм, дом же Езавів — соломою; і запалять вони його й вигублять, та й не зістанеться нікого з дому Езавового, бо так сказав Господь.

19 Полудняне одержать гору Езавову, подоляне ж впокорять собі Філістіїв, і посядуть країну Ефраїмову й країну Самарийську, а Бенямин посяде

Галаад.

²⁰ А повернувші з неволі зміж війська синів Ізрайлевих заволодіють землею Канаанською аж до Сарепти, переселенці ж Єрусалимські, що живуть у Сефараді, одержать міста полуденні.

²¹ І прийдуть вибавителі на Сион-гору, щоб осудити гору Езавову, — і настане царство Господнє.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 May 2026 from source
files dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358